

62/2004 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 2. února 2004,

kteřou se stanoví způsob provádění platebního styku mezi bankami, zúčtování na účtech u bank a technické postupy bank při opravném zúčtování

Česká národní banka stanoví podle § 38 odst. 3 písm. a) zákona č. 6/1993 Sb. , o České národní bance, ve znění zákona č. 442/2000 Sb. a zákona č. 127/2002 Sb. , a podle § 20c odst. 4 zákona č. 21/1992 Sb. , o bankách, ve znění zákona č. 126/2002 Sb. :

ČÁST PRVNÍ

PŘEDMĚT ÚPRAVY

§ 1

Tato vyhláška upravuje

- a) způsob provádění platebního styku mezi bankami 1) a pobočkami zahraničních bank 1) (dále jen "banka") a zúčtování na účtech u bank na území České republiky v české měně (dále jen "tuzemský platební styk"),
- b) technické postupy bank při opravném zúčtování.

ČÁST DRUHÁ

TUZEMSKÝ PLATEBNÍ STYK

§ 2

Základní ustanovení

(1) Banky provádějí tuzemský platební styk pro své klienty

- a) formou úhrady,
- b) inkasní formou placení.

(2) Úhradou se rozumí operace prováděná na základě příkazu, který dal příkazce své bance za účelem převedení peněžních prostředků ve prospěch příjemce. 2)

(3) Inkasní formou placení se rozumí operace prováděná na základě příkazu, který dal příkazce bance příjemce za účelem převedení peněžních prostředků z účtu plátce ve prospěch účtu příjemce.

(4) Úhrada a inkasní forma placení mohou být uskutečňovány odepsáním peněžních prostředků z účtu plátce a jejich připsáním na účet příjemce (dále jen "bezhotovostní platební styk"). Úhrada může být uskutečňována rovněž složením hotovosti plátcem ve prospěch příjemce nebo odepsáním peněžních prostředků z účtu plátce k výplatě hotovosti příjemci.

(5) Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) příkazcem osoba, která dává bance příkaz k provedení úhrady nebo inkasní formy placení a která je oprávněna nakládat v případě úhrady s peněžními prostředky na účtu plátce a v případě inkasní formy placení s peněžními prostředky na účtu příjemce,
- b) plátcem osoba, z jejíhož účtu banka odepisuje peněžní prostředky nebo která skládá hotovost,
- c) příjemcem osoba, v jejíž prospěch banka peněžní prostředky převádí a která je konečným příjemcem peněžních prostředků.

§ 3

Příkazy k zúčtování a jejich náležitosti

(1) Banky používají v tuzemském bezhotovostním platebním styku ve vztahu s klienty příkazy k úhradě (§ 2 odst. 2) a příkazy k inkasu (§ 2 odst. 3), které mohou být bance předávány na tiskopisech, formou elektronických dat nebo jiným sjednaným způsobem (dále jen "příkaz k zúčtování").

(2) Příkaz k zúčtování musí vždy obsahovat tyto náležitosti:

- a) označení, zda se jedná o příkaz k úhradě nebo příkaz k inkasu,
- b) bankovní spojení plátce,
- c) bankovní spojení příjemce,
- d) částku v české měně,
- e) podpis, elektronický podpis³⁾ nebo jiný kód zajišťující identifikaci příkazce.

(3) Příkaz k zúčtování musí dále obsahovat konstantní symbol, který vyjadřuje charakter platby, jestliže

- a) tak stanoví zvláštní právní předpis, 4)
- b) se jedná o platbu, která je příjmem státního rozpočtu nebo výdajem státního rozpočtu; tyto konstantní symboly stanoví Ministerstvo financí a jejich přehled uveřejňuje ve Finančním zpravodaji.

(4) Banka umožní příkazci uvádět na příkazech k zúčtování tyto náležitosti:

- a) datum splatnosti, kterým je den, kdy mají být peněžní prostředky odepsány z účtu plátce,
- b) variabilní symbol,
- c) specifický symbol,
- d) textovou zprávu,
- e) datum vystavení příkazu k zúčtování.

(5) Variabilní symbol, specifický symbol a textová zpráva jsou určeny pro identifikaci platby.

(6) Uvede-li klient na příkazu k zúčtování náležitosti podle odstavce 3 nebo odstavce 4 písm. b) až d), banka tyto náležitosti zpracuje a uvede je na výpisu z účtu.

(7) Konstantní symbol, variabilní symbol a specifický symbol jsou číselné údaje a obsahují každý nejvýše 10 znaků. Textová zpráva může obsahovat libovolný text a obsahuje počet znaků dohodnutý mezi klientem a bankou, nejvýše však 140 znaků.

(8) Příkazce předává příkazy k zúčtování vždy bance, která vede účet, na němž je příkazce oprávněn nakládat s peněžními prostředky. Banka sjedná s klientem, aby jí příkazce předával příkazy k zúčtování v souladu s odstavcem 2. Příkazy k zúčtování, které neobsahují náležitosti podle odstavce 2 nebo nesplňují obchodní podmínky banky, nemusí banka provést a může je vrátit příkazci jako neproveditelné.

§ 4

Bankovní spojení v tuzemském platebním styku

(1) Bankovní spojení v tuzemském platebním styku jednoznačně identifikuje účet klienta a je tvořeno číslem účtu klienta (dále jen "číslo účtu") a identifikačním kódem banky. Číslo účtu a identifikační kód banky jsou v písemné podobě vždy zřetelně odděleny.

(2) Číslo účtu, na kterém se provádí mezibankovní platební styk, stanoví banka tak, aby:

a) obsahovalo nejvíce 16 číselných znaků a bylo členěno na

1. předčíslí, které obsahuje nejvíce 6 číselných znaků s tím, že předčíslí nemusí být v čísle účtu obsaženo,
2. základní část čísla účtu, která obsahuje nejméně 2 a nejvíce 10 číselných znaků s tím, že alespoň dva z nich nesmějí být nulové,

b) předčíslí a základní část čísla účtu byly

1. v písemné podobě zřetelně odděleny,
2. samostatně zajišťovány kontrolou, jejíž algoritmus je uveden v příloze č. 1 této vyhlášky. Úvodní nuly předčíslí a základní části čísla účtu jsou bez významu.

(3) Identifikační kód banky obsahuje 4 číselné znaky. Identifikační kódy bank stanoví Česká národní banka v Číselníku identifikačních kódů bank AP0001 a informuje o nich banky i veřejnost způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Banka je povinna seznámit klienty, jejichž účty vede, se správným tvarem bankovního spojení podle odstavců 1 a 2 a na požádání s Číselníkem identifikačních kódů bank AP0001.

§ 5

Zásady provádění inkasní formy placení

(1) Banka může ve svých obchodních podmínkách stanovit zejména povinnost příkazce předat jí příkaz k inkasu přede dnem jeho účinnosti (odstavec 6), lhůtu k jeho předání a provozní dobu, v níž je možno předávat příkazy k inkasu.

(2) Banka, která převzala příkaz k inkasu, nezkoumá při jeho převzetí oprávněnost použití inkasní formy placení. Tato banka zpracuje údaje uvedené v proveditelném příkazu k inkasu a předává je prostřednictvím platebního systému 5) jiné bance jako žádost o odepsání peněžních prostředků z účtu plátce a jejich převedení ve prospěch příjemce (dále jen "neúčtetní žádost").

(3) Banka nepředá neúčtní žádost platebnímu systému 5) dříve než 30 dnů přede dnem splatnosti, je-li datum splatnosti na příkazu k inkasu uvedeno.

(4) Banka plátce, která vede účet, z něhož mají být peněžní prostředky na základě příkazu k inkasu odepsány, je povinna zajistit, aby byly peněžní prostředky odepsány z účtu plátce ve prospěch účtu příjemce jen na základě předchozího souhlasu plátce daného bance v souladu se smlouvou o účtu.

(5) Banka plátce po obdržení neúčtní žádosti, nebo jakmile nastal den splatnosti [§ 3 odst. 4 písm. a)], je-li datum splatnosti v neúčtní žádosti uvedeno, kromě předchozího souhlasu plátce podle odstavce 4, zkoumá, zda

a) je na účtu plátce zajištěno krytí částky uvedené v příkazu k inkasu,

b) obdržela podklady nutné k provedení příkazu k inkasu.

(6) Den, kdy byly splněny obchodní podmínky banky podle odstavce 1 a podmínky stanovené v odstavcích 4 a 5, je dnem účinnosti příkazu k inkasu.

(7) Nenastane-li den účinnosti příkazu k inkasu z důvodu nesplnění podmínek stanovených v odstavcích 4 a 5, může banka plátce neúčtní žádost odmítnout nebo ji může evidovat, dokud nenastane den účinnosti, nejdéle však 5 bankovních pracovních dnů 6) ode dne splatnosti, je-li datum splatnosti v neúčtní žádosti uvedeno, nebo ode dne obdržení neúčtní žádosti. Po marném uplynutí této lhůty banka plátce neúčtní žádost odmítne a informuje o tom nejpozději následující bankovní pracovní den banku příjemce prostřednictvím platebního systému. 5) K odůvodnění odmítnutí neúčtní žádosti použije v položce text v souladu s přílohou č. 2 této vyhlášky.

(8) Bylo-li v neúčtní žádosti uvedeno neexistující číslo účtu, odmítne ji banka plátce nejpozději následující bankovní pracovní den po dni, kdy neúčtní žádost obdržela. K odůvodnění odmítnutí neúčtní žádosti použije v položce

a) příslušný bankovní konstantní symbol (§ 7 odst. 1),

b) text v souladu s přílohou č. 2 této vyhlášky.

(9) Nastane-li den účinnosti podle odstavce 6, banka plátce,

a) jde-li o mezibankovní platební styk, zajistí připsání částky uvedené v příkazu k inkasu ve prospěch účtu banky příjemce a předá jí podklady nutné k připsání částky příjemci nejpozději následující bankovní pracovní den po dni účinnosti příkazu k inkasu, nebyla-li dohodnuta lhůta kratší,

b) jde-li o platební styk v rámci téže banky, připíše částku uvedenou v příkazu k inkasu příjemci v den, kdy nastala účinnost příkazu k inkasu, nebo následující bankovní pracovní den, není-li den účinnosti bankovním pracovním dnem.

(10) Banka příjemce připíše částku uvedenou v příkazu k inkasu ve prospěch účtu příjemce nejpozději následující bankovní pracovní den po dni, kdy byla částka příkazu k inkasu připsána ve prospěch účtu banky příjemce a kdy tato banka obdržela podklady nutné k poskytnutí částky příkazu k inkasu, nebyla-li dohodnuta lhůta kratší.

(11) Odstavce 1 a 4 až 8 se použijí obdobně pro provádění inkasní formy placení v rámci téže banky.

(12) Operace vzniklé na základě použití platební karty se nepovažují za inkasní formu placení. Banka sjedná podmínky zpracování těchto operací ve smlouvě s klientem.

§ 6

Náležitosti výpisu z účtu

(1) O provedení úhrady nebo inkasní formy placení informuje banka svého klienta následně jasně a srozumitelně v souladu se smlouvou o účtu 7) nebo se zvláštním zákonem 8) výpisem z účtu.

(2) Výpis z účtu může být předáván na tiskopisu nebo formou elektronických dat a musí vždy obsahovat tyto náležitosti:

a) údaje umožňující klientovi identifikovat platbu, jimiž jsou

1. bankovní spojení plátce,
2. bankovní spojení příjemce,
3. konstantní symbol, byl-li uveden na příkazu k zúčtování,
4. variabilní symbol, byl-li uveden na příkazu k zúčtování,
5. specifický symbol, byl-li uveden na příkazu k zúčtování,
6. textová zpráva, byla-li uvedena na příkazu k zúčtování,
7. název účtu plátce, byl-li předán bankou plátce,

b) částku, která byla uvedena na příkazu k zúčtování,

c) den, kdy byla částka odepsána z účtu plátce, je-li výpis z účtu určen plátcí, nebo den, kdy byla částka připsána ve prospěch účtu příjemce, je-li výpis z účtu určen příjemci,

d) počáteční a konečný zůstatek peněžních prostředků na účtu.

(3) O uskutečněné úhradě podává banka svému klientovi i další informace uvedené v § 7 odst. 3 zákona o platebním styku.

§ 7

Některé zásady identifikace plateb v bankovním platebním styku

(1) Banky používají ve vzájemném vztahu v mezibankovním platebním styku i při provádění platebního styku v rámci téže banky konstantní symboly, které vyjadřují identifikaci prvotního podnětu k platbě (dále jen "bankovní konstantní symbol"). Bankovní konstantní symboly stanoví Česká národní banka; tyto konstantní symboly a jejich změny zveřejňuje ve Věstníku České národní banky. Bankovní konstantní symboly jsou určeny pouze bankám a banky zajišťují, aby je klienti neuváděli na příkazech k zúčtování.

(2) V případě platby šekem banky uvádějí do specifického symbolu [§ 3 odst. 4 písm. c)] číslo šeku.

§ 8

Vyřizování reklamací

Banka, která vede účet klienta, přijme a prošetří jeho reklamaci týkající se tuzemského platebního styku a v případě potřeby požádá o součinnost jinou banku. Banky si při vyřizování reklamací, při vracení plateb podle § 9 a při opravném zúčtování podle § 10 a násl.

poskytují vzájemně součinnost. Banka není oprávněna účtovat klientovi za prošetření reklamace žádné náhrady, ledaže by se jednalo o reklamaci neoprávněnou.

§ 9

Neprovedení platby

(1) Jestliže bylo v tuzemském platebním styku uvedeno neexistující bankovní spojení příjemce, vrátí banka příjemce platbu bance plátce nejpozději následující bankovní pracovní den po dni, kdy platbu obdržela.

(2) Jestliže nemohla být platba z jiného důvodu zpracována, vrátí banka příjemce platbu bance plátce bez zbytečného odkladu.

(3) Banka označí položku podle odstavce 1 nebo 2

a) příslušným bankovním konstantním symbolem (§ 7 odst. 1),

b) textem v souladu s přílohou č. 2 této vyhlášky.

Technické postupy bank při opravném zúčtování

§ 10

(1) Jestliže banka neprovedla zúčtování v souladu s příkazem klienta, a způsobila tím chybu v zúčtování částky nebo bankovního spojení, je povinna opravit ji v souladu se zákonem 9) opravným zúčtováním a uvést tak zúčtování do souladu s příkazem klienta. Banka nesmí provést opravné zúčtování, pokud byla chyba v zúčtování částky nebo bankovního spojení způsobena správným zúčtováním chybně vystaveného příkazu klienta.

(2) Pro účely této vyhlášky se pod pojmem zúčtování rozumí

a) provedení úhrady,

b) provedení inkasní formy placení.

(3) Chybou v zúčtování bankovního spojení se rozumí

a) chyba v zúčtování bankovního spojení příjemce,

b) chyba v zúčtování bankovního spojení plátce.

(4) Chybou v zúčtování částky se rozumí též dvojitý nebo vícenásobné zpracování téhož příkazu klienta.

§ 11

(1) Banka, která způsobila chybu v zúčtování bankovního spojení příjemce, neprodleně převede na účet oprávněného příjemce peněžní prostředky ve správné výši a úroky za období, kdy s nimi nemohl nakládat (dále jen "ušlé úroky"). Je-li účet oprávněného příjemce veden v jiné bance, použije se při výpočtu ušlých úroků úroková sazba sjednaná ve smlouvě mezi oprávněným příjemcem a bankou, která vede jeho účet. Na výši úrokové sazby se banka, která chybu v zúčtování způsobila, dotáže banky, která vede účet oprávněného příjemce; tato banka jí neprodleně sdělí výši úrokové sazby nebo již vypočtenou částku ušlých úroků. Při stanovení počtu dnů pro výpočet ušlých úroků platí, že oprávněný příjemce

by mohl s peněžními prostředky nakládat druhý bankovní pracovní den po dni odepsání chybně zúčtované částky z účtu plátce. Banka, která způsobila chybu v zúčtování bankovního spojení plátce nebo odepsáním částky vyšší, než byla uvedena na příkazu k zúčtování vystaveném klientem, vrátí neprodleně na účet plátce chybně odepsané peněžní prostředky a ušlé úroky. Není-li plátce jejím klientem, postupují banky při výpočtu ušlých úroků obdobně jako v případě oprávněného příjemce. Ušlé úroky se nepřevádějí, nepřesahují-li částku 10 Kč, ledaže by jejich vrácení oprávněný příjemce výslovně požadoval. 10)

(2) Banka, která vede účet neoprávněného příjemce chybně zúčtované platby (dále jen "neoprávněný příjemce"), je oprávněna do 3 měsíců ode dne vzniku chyby v zúčtování bez jeho souhlasu odepsat z jeho účtu částku ve výši oprávněného zúčtování a přepočítat a odepsat úroky z peněžních prostředků tak, aby byl na účtu zachycen stav, jako by chybně zúčtovanou platbu neobdržel. Dnem vzniku chyby v zúčtování se rozumí den, kdy byla částka chybně odepsána z účtu plátce.

(3) Je-li účet neoprávněného příjemce veden v jiné bance, je banka, která chybu v zúčtování způsobila, oprávněna dát této bance podnět k odepsání částky z jeho účtu a k jejímu vydání, a to ve lhůtě stanovené v odstavci 2.

(4) Jestliže byla chyba v zúčtování způsobena jinou bankou, odepíše banka, která vede účet neoprávněného příjemce, peněžní prostředky ve výši oprávněného zúčtování z jeho účtu na základě podnětu této banky a vydá je této bance též nebo následující bankovní pracovní den poté, kdy obdržela podnět k odepsání částky z účtu neoprávněného příjemce. Částku oprávněného zúčtování odepíše i tehdy, pokud v ostatních případech platby k tíži účtu klienta z podnětu jiné banky neprovádí nebo pokud je na účtu blokována částka na základě usnesení soudu o nařízení výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu 11) nebo rozhodnutí správního orgánu o nařízení výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu 12) nebo usnesení soudu o nařízení exekuce 13) a příslušného exekučního příkazu. 14) Pokud však tato banka má odůvodněné pochybnosti o tom, že jí vznikla zákonná povinnost vůči bance, která chybu v zúčtování způsobila, lhůta stanovená k odepsání peněžních prostředků z účtu neoprávněného příjemce se prodlužuje za účelem projednání postupů oprávněného zúčtování mezi oběma bankami. Banka, která vede účet neoprávněného příjemce, však v uvedené lhůtě jiné bance sdělí písemnou formou důvody pro prodloužení lhůty.

(5) Jestliže banka způsobila chybu v zúčtování částky, aniž by způsobila chybu v zúčtování bankovního spojení, je příjemce chybně zúčtovaných peněžních prostředků pro účely této vyhlášky z hlediska technických postupů oprávněného zúčtování považován za neoprávněného příjemce. Banky v tomto případě postupují při oprávněném zúčtování obdobně, jako by došlo k chybě v zúčtování bankovního spojení příjemce.

(6) Jestliže banka způsobila chybu v zúčtování bankovního spojení plátce, avšak příjemce obdržel platbu ve správné výši ve prospěch správného bankovního spojení, odstavec 5 se nepoužije. Banka, která chybu v zúčtování způsobila, provádí oprávněné zúčtování v souladu s touto vyhláškou pouze na účtech plátců.

§ 12

(1) Dává-li banka podnět k odepsání částky z účtu neoprávněného příjemce, označí položku oprávněného zúčtování

a) identifikacemi původní chybné platby,

b) příslušným bankovním konstantním symbolem (§ 7 odst. 1),

c) textem v souladu s přílohou č. 2 této vyhlášky.

(2) Jako účet, na který má být částka směřována, může banka určit svůj vnitřní účet.

§ 13

(1) Není-li na odepsání chybně zúčtované částky na účtu neoprávněného příjemce dostatek peněžních prostředků, vyrozumí o tom banka, která tento účet vede, týž nebo následující bankovní pracovní den po dni, kdy podnět obdržela, banku, která chybu v zúčtování způsobila, a to písemnou formou bez zúčtování. Stejně postupuje, je-li účet zrušen. Podnět k odepsání částky z existujícího účtu neoprávněného příjemce eviduje a zároveň blokuje docházející peněžní prostředky, a to do dne, kdy na tento účet dojdou peněžní prostředky ve výši opravného zúčtování, nejdéle však 3 měsíce ode dne vzniku chyby v zúčtování. V den, kdy na účet neoprávněného příjemce dojdou peněžní prostředky ve výši opravného zúčtování, nebo následující bankovní pracovní den, není-li tento den bankovním pracovním dnem, příslušnou částku odepíše z jeho účtu (§ 11 odst. 4).

(2) Nejsou-li k poslednímu dni lhůty stanovené v odstavci 1 na účtu neoprávněného příjemce peněžní prostředky ve výši opravného zúčtování, odepíše tato banka i částku nižší, a to ve výši peněžních prostředků, které jsou k dispozici na jeho účtu na konci této lhůty. Tato banka přestane následující bankovní pracovní den podnět k odepsání chybně zúčtované částky evidovat a vyrozumí o tom neprodleně písemnou formou bez zúčtování banku, která chybu v zúčtování způsobila.

§ 14

(1) Jestliže byla na základě podnětu banky, která chybu v zúčtování způsobila, odepsána částka z účtu neoprávněného příjemce a neoprávněný příjemce v téže době platbu sám vrátil, banka, která chybu v zúčtování způsobila, na základě jeho oznámení a po prověření správnosti tohoto oznámení neprodleně platbu vrátí na jeho účet.

(2) Má-li banka, která odepsala částku z účtu neoprávněného příjemce, odůvodněné pochybnosti o tom, že podnět jiné banky k opravnému zúčtování byl v souladu se zákonem 9) a s § 10, požádá tuto banku o poskytnutí dokladů, podle nichž lze posoudit oprávněnost a správnost jejího podnětu. Banka, která dala podnět k opravnému zúčtování, pro tyto účely bance, která odepsala částku z účtu neoprávněného příjemce, příslušné doklady neprodleně poskytne.

(3) Zjistí-li banka, která odepsala částku z účtu neoprávněného příjemce, z dokladů podle odstavce 2, že podnět jiné banky nebyl v souladu se zákonem 9) a s § 10, vrátí neprodleně svému klientovi částku neoprávněně odepsanou z jeho účtu. Zároveň o tom informuje banku, která dala podnět k opravnému zúčtování.

(4) Banka, která dala podnět k opravnému zúčtování, jenž nebyl v souladu se zákonem 9) a s § 10, vrátí bance příjemce částku neoprávněně odepsanou z účtu jejího klienta týž, nejpozději následující bankovní pracovní den po obdržení informace podle odstavce 3 a zároveň jí nahradí prokázanou škodu.

§ 15

(1) Klienti dotčení opravným zúčtováním musí být neprodleně o jeho provedení vyrozuměni. Banka, která chybu v zúčtování způsobila, o provedení opravného zúčtování vyrozumí plátce, na jehož účtu bylo chybné i opravné zúčtování provedeno, i plátce, z jehož účtu byly peněžní prostředky následně odepsány v souladu s příkazem klienta. Tato banka

rovněž vyrozumí neoprávněného příjemce i oprávněného příjemce o provedení opravného zúčtování a oprávněného příjemce vyrozumí rovněž o náhradě ušlých úroků (§ 11 odst. 1). Je-li účet klienta veden v jiné bance, vyrozumí jej banka, která chybu v zúčtování způsobila, prostřednictvím této banky. Banky, které vedou účty klientů dotčených opravným zúčtováním, předají informaci od banky, která chybu v zúčtování způsobila, svým klientům na výpisu z účtu, popřípadě jiným vhodným způsobem. Jestliže banka způsobila chybu v zúčtování bankovního spojení plátce (§ 11 odst. 6), vyrozumí o provedení opravného zúčtování na účtu plátce navíc příjemce, a to písemnou formou bez zúčtování.

(2) Při zúčtování se vyrozumění mezi bankami i ve vztahu ke klientovi uskutečňuje uvedením

- a) identifikací původní chybné platby,
- b) příslušného bankovního konstantního symbolu (§ 7 odst. 1),
- c) textu v souladu s přílohou č. 2 této vyhlášky.

(3) Bankovním konstantním symbolem k tomu určeným banka označí výlučně podnět k odepsání částky z titulu opravného zúčtování (§ 12) a vyrozumění podle odstavce 2; jiné použití je porušením zásad mezibankovního platebního styku a součinnosti bank.

§ 16

(1) Uplyne-li tříměsíční lhůta od vzniku chyby v zúčtování, není banka, která chybu v zúčtování způsobila, oprávněna postupovat podle § 11 odst. 3, může však požádat banku, která vede účet neoprávněného příjemce, aby zprostředkovala vrácení chybně zúčtované částky z podnětu klienta. Tato banka vynaloží veškeré úsilí, které na ní lze požadovat, aby její klient, který je neoprávněným příjemcem, chybně zúčtovanou částku vrátil a aby nedocházelo ke zvětšování rozsahu škody. Obdobný postup se uplatní pro opravné zúčtování v rámci téže banky.

(2) Banka, která vede účet neoprávněného příjemce, může od svého klienta požadovat kromě vrácení chybně zúčtované částky též příslušný úrok, který mu byl v důsledku chybného zúčtování částky připsán.

(3) Opravné zúčtování k tíži účtů státního rozpočtu s výjimkou účtů správců daní 15) musí být prováděno v souladu se zvláštním zákonem. 16) Provádí-li banka opravné zúčtování k tíži účtů státního rozpočtu v kalendářním roce následujícím po vzniku chyby v zúčtování, nepostupuje podle § 11 odst. 3. Může však požádat banku, která vede účet neoprávněného příjemce, aby zprostředkovala vrácení chybně zúčtované částky z podnětu klienta.

ČÁST TŘETÍ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 17

Zvláštní ustanovení pro banku, která je stavební spořitelnou

Banka, která je stavební spořitelnou, 17) nemusí zpracovávat údaj uvedený v § 3 odst. 4 písm. d) ani nemusí tento údaj uvádět ve výpisu z účtu podle § 6 odst. 2 písm. a) bodu 6.

§ 18

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška č. 51/1992 Sb. , o platebním styku a zúčtování mezi bankami.

§ 19

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. března 2004, s výjimkou ustanovení § 4 odst. 2 písm. b) bodu 1, § 5, § 6 odst. 2 písm. a) bodu 7, § 7 odst. 1, § 9 odst. 3 písm. a), § 12 odst. 1 písm. b), § 15 odst. 2 písm. b) a odst. 3, která nabývají účinnosti dnem 1. září 2004.

Guvernér:

doc. Ing. Tůma, CSc. v. r.

Příl.1

Algoritmus kontroly pro účely zajištění jednotlivých částí čísla účtu v bankovním spojení v tuzemském platebním styku

V tuzemském platebním styku musí být první část čísla účtu a základní část čísla účtu samostatně zajištěny pomocí modulo 11 s váhami uvedenými v následující tabulce:

Algoritmus kontroly čísla ABCDEFGHIJ na modulo 11										

Číslice	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
Váhy	6	3	7	9	10	5	8	4	2	1
n	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1

kde n je pozice číslice v čísle účtu (počítáno zprava)

Váhy jsou získány jako rozdíl n-té mocniny 2 a nejbližšího nižšího násobku 11.

Váhy se k číslicím na jednotlivých pozicích čísla účtu přiřazují zprava. Číslo ABCDEFGHIJ je zajištěno pomocí modulo 11, pokud je součet S beze zbytku dělitelný 11, přičemž

$$S = J*1 + I*2 + H*4 + G*8 + F*5 + E*10 + D*9 + C*7 + B*3 + A*6.$$

Příl.2

Vzorové texty pro označení položek v bankovním platebním styku

1. Text pro účely inkasní formy placení (k § 5 odst. 7 a 8 vyhlášky)

K odůvodnění odmítnutí neúčtetní žádosti banka uvede v položce následující text:

a) "Neautorizováno"

Text uvedený v písm. a) užíje v případě odmítnutí neúčtetní žádosti z důvodu neexistence předchozího souhlasu plátce s použitím inkasní formy placení, nebo není-li na účtu plátce zjištěno krytí částky uvedené v příkazu k inkasu.

b) "Neexistující účet - číslo účtu..."

Text uvedený v písm. b) užíje v případě odmítnutí neúčtetní žádosti z důvodu neexistence účtu.

2. Text pro účely vracení platby (k § 9 odst. 3 vyhlášky)

K označení vracené položky z důvodu neexistence účtu nebo z jiného důvodu banka uvede v položce následující text:

"Neexistující účet - číslo účtu..."

3. Text pro účely opravného zúčtování (k § 12 odst. 1 a § 15 odst. 2 vyhlášky)

K označení položky opravného zúčtování banka uvede podle povahy vyrozumění následující text:

a) "Storno částky Kč ... ze dne ... pod položkou č. ... z účtu č. ..."

b) "Částečné storno původní částky Kč ... ze dne ... pod položku č. ... z účtu č. ..."

Text uvedený v písm. a) a písm. b) užíje pro vyrozumění neoprávněného příjemce a dále plátce, na jehož účtu bylo chybné (i opravné) zúčtování provedeno, s výjimkou případů chyby v zúčtování bankovního spojení plátce.

c) "Opravné zúčtování - převod částky Kč ... z účtu plátce č. ..."

Text uvedený v písm. c) užíje pro vyrozumění oprávněného příjemce v případě, že převádí na jeho účet částku ve správné výši ze svého vnitřního účtu.

d) "Opravné zúčtování k položce č. ... - náhrada ušlých úroků z částky Kč ... počet dní ... úroková sazba ..."

Text uvedený v písm. d) užíje pro vyrozumění oprávněného příjemce o náhradě ušlých úroků a dále plátce, kterému nahrazuje ušlé úroky. Údaj o počtu dní a úrokové sazbě neuvede, pokud banka, která vede účet oprávněného příjemce, sdělila již vypočtenou částku ušlých úroků.

e) "Opravné zúčtování" ... text dle rozhodnutí banky

Text uvedený v písm. e) užíje v případě chyby v zúčtování bankovního spojení plátce pro vyrozumění plátce, na jehož účtu bylo chybné (i opravné) zúčtování provedeno (uvede číslo původní položky) a dále plátce, z jehož účtu byly peněžní prostředky následně odepsány v souladu s příkazem klienta (uvede bankovní spojení příjemce).

Pro vyrozumění svého klienta může banka užít též cizojazyčný překlad popisu uvedeného pod písmeny a) až e).

1) Zákon č. 21/1992 Sb. , o bankách, ve znění pozdějších předpisů.

2) § 3 odst. 1 zákona č. 124/2002 Sb. , o převodech peněžních prostředků, elektronických platebních prostředcích a platebních systémech (zákon o platebním styku).

- 3) Zákon č. 227/2000 Sb. , o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.
- 4) Vyhláška č. 514/2002 Sb. , kterou se stanoví podmínky pro označování účelu peněžních úhrad, potřebných pro sestavování platební bilance České republiky.
- 5) § 20b odst. 1 zákona č. 21/1992 Sb.
- 6) § 8 odst. 4 zákona o platebním styku .
- 7) § 709 odst. 2 písm. c) a § 712 odst. 1 obchodního zákoníku .
- 8) § 7 odst. 3 zákona o platebním styku .
- 9) § 20c zákona č. 21/1992 Sb.
- 10) § 20c odst. 1 zákona č. 21/1992 Sb.
- 11) § 303 odst. 1 a § 306 odst. 1 občanského soudního řádu .
- 12) § 78 odst. 4 a 5 správního řádu .
- 13) § 44 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb. , o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 14) § 47 exekučního řádu .
- 15) § 1 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb. , o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
- 16) § 21 zákona č. 218/2000 Sb. , o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.
- 17) Zákon č. 96/1993 Sb. , o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb. , o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.